

פרשת ראה

כ"ה אב ה'תשפ"ג

שנה 4, גליון 22, (109)

פאת שבת טיש

סיפורי מעשיות

ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב

וואס האבן געהאט אלע טעמים, אלע ריחות און אלע מראות וואס איז דא אין דער וועלט. איז אנגעקומען א מלך אכור, דאס איז דער סמ"ך מ"ם, און האט איבער געלאזט אין דער מדינה דריי פתות קנעכט און זיי האבן אריין געברענגט דריי סארט עבירות וואס דורך דעם האבן זיי קאליע געמאכט דעם טעם, ריח און מראה פונעם גארטן, דערפאר אויב לעבט איר א חיים טובים העלפט דער מדינה.

די עשירים האבן נישט געקענט העלפן דעם מדינה, האב איך גענומען מיין ברויט און וואסער, דאס איז דעם צדיק'ס חידושי תורה, איך האב זיי עס געגעבן און עס איז פארראכטן געווארן דער טעם, ריח און מראה.

איך בין אריין אינעם מדינה האב איך געזען פון וועלכע דריי עבירות דער גארטן איז קאליע געווארן; דורך רעדן ניבול פה איז קאליע געווארן דער טעם, אז אלע טעמים האבן א טעם פון נבלה, דורך נעמען שחד איז קאליע געווארן די מראה, אז עס איז זיי טונקל געווארן פאר די אויגן, און דורך ניאוף איז קאליע געווארן דער ריח.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט:

אז מען לעבט מיט א צדיק האט די לעבן א טעם, א געשמאק און א ליכטיגקייט, מען לעבט א חיים טובים, און אז מען לעבט אן א צדיק ווערט די לעבן מוראדיג ביטער. בפרט אז מען האט חתונה געהאט דארף מען נעמען דעם רבי'נס עצות צו האבן א חיים טובים.

רבי ישמעאל ברבי יוסי רעדט פון שלום בית

מיר האבן פרייטאג געהאט אין די גמרא א פלאדיגע מעשה, [איך האב פארשטאנען פון מוה"רא"ש זכותו גן עלינו אז עס איז א וויכטיגע זאך מען זאל לערנען יעדן טאג דעם דף גמרא]. די גמרא דערציילט (בבב"א ט"ז): "ההוא דאמר לרביתיה קונים שאי את הנחית לי עד שתראי מום פה שביף לרבי ישמעאל ברבי יוסי", איינער האט געזאגט פאר זיין ווייב, איך מאך א נדר אז דו קענסט נישט הנאה האבן פון מיר, ביז דו וועסט גיין צו רבי ישמעאל ברבי יוסי ווייזן עפעס א שיינע זאך פון דיר.

פארן וואס האט ער איר פונקט געשיקט צו רבי ישמעאל ברבי יוסי? נאר רבי ישמעאל ברבי יוסי האט אלץ גערעדט פון שלום בית, ער האט מחזק געווען מען זאל האבן שלום בית, האט ער איר געשיקט צו רבי ישמעאל ברבי יוסי אים צו זאגן אז ער קען נישט לעבן מיט איר ווייל זי איז נישט שייין.

"אמר להם שמא ראשה נאה? אמרו לו סגלגל", רבי ישמעאל ברבי יוסי האט געפרעגט, אפשר איז איר קאפ שייין? האבן זיי געענטפערט: גיין, זי האט א רינדעכיגע קאפ, אזוי ווי א רעדל, "שמא שיערה נאה? דומה לאנצי פשתן", אפשר איז איר האר שייין? - גיין, עס זעט אויס ווי א בעזעם, "שמא עיניה נאות? טרוטות הן", אפשר זענען אירע אויגן שייין? - גיין, זי האט רינדעכיגע אויגן, "שמא אזניה נאות? כפולות הן", אפשר זענען אירע אויערן שייין? - גיין, זי האט ריזיגע אויערן, "שמא חוטמה נאה? בלום הוא", אפשר איז איר נאז שייין? - גיין, זי האט א פארשטאפטע נאז, "שמא שפתותיה נאות? עבות הן", אפשר זענען אירע ליפן שייין? - גיין, זי האט גרויסע אויפגעבלאזענע ליפן, "שמא צנארה נאה? שקוט הוא", אפשר איז איר האלז שייין? - גיין, זי האט נישט קיין האלז, "שמא פריסה נאה? צבה הוא, שמא רגליה נאות? רחבות כשל אוזא", איר בויף איז אויפגעבלאזן, אירע פיס זענען אזוי ווי

שבת קודש פרשת ויגש, שנת תשפ"ג לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיה געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יג, די מעשה פון די זיבן בעטלערס.

המשה פון פאנאנגענע וואך |

אין קורצן פון פריער

דער רבי דערציילט, עס איז אמאל געווען אז מען האט געדארפט אנטלויפן פון א מדינה, בשעת מען איז אנטלאפן זענען פארלוירן געווארן אין וואלד צוויי קליינע קינדער, א אינגל און א מיידל פון פיר פינף יאר. די קינדער האבן נישט געהאט קיין עסן, האבן זיי געשריגן און געוויינט צום אייבערשטן, דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט און זיי געשיקט א בלינדער בעטלער. דער בעטלער האט זיי געגעבן ברויט, ווען זיי האבן געוואלט מיטגיין מיט'ן בעטלער, האט דער בעטלער זיי געזאגט מען קען נישט מיטקומען, און ער האט זיי געוואונטשן זיי זאלן אויף זוכה זיין צו זיין אזוי אלט ווי אים. נאכדעם ווען די ברויט האט זיך אויסגעלאזט האבן זיי ווידער געוויינט צום אייבערשטן, האט דער אייבערשטער נאכאמאל געשיקט א בעטלער. אזוי האט זיך די מעשה איבער גע'חזר'ט זיבן מאל, מיט זיבן בעטלערס; א בלינדער בעטלער, א טויבער בעטלער, איינער וואס שטאמפלט זיינע רייד, מיט א קרומע האלז, מיט א הויקער, אן הענט און אן פיס. שפעטער זענען זיי ארויס פון וואלד, ווען זיי זענען גרויס געווארן האט מען זיי משדך געווען און זיי האבן חתונה געהאט.

ביים 'ערשטן טאג' פון די שבע ברכות האבן זיך די חתן פלה אנגעהויבן בענקען צו דעם בלינדן בעטלער, ווי זיי האבן געבענקט צו אים רופט ער זיך אן: איך בין דא, איך בין געקומען צו אייך אויף דער חתונה, און איך שענק אייך דרשה געשאנק אז איר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך, איר מיינט אז איך בין בלינד, איך בין גארנישט בלינד, נאר די גאנצע וועלט איז נישט ווערד איך זאל קוקן אויף איר.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער אז דעם 'צווייטן טאג' פון די שבע ברכות האבן זיך די חתן פלה ווידער דערמאנט אין דעם טויבער בעטלער, האבן זיי געוויינט און געבענקט 'וואו נעמט מען דא אהער דעם טויבער בעטלער וואס האט אונז מחיה געווען'. ווי זיי האבן אזוי געבענקט נאך אים רופט ער זיך אן: איך בין דא. און ער האט זיי געזאגט: היינט שענק איך איהם במתנה אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך, איר זאלט לעבן אזא חיים טובים אזוי ווי איך. איר מיינט אז איך בין טויב. איך בין גארנישט טויב. נאר די גאנצע וועלט איז מיר נישט ווערד אז איך זאל הערן זייערע חסרונות.

דערציילט דער טויבער בעטלער: איך האב אן הספמה פון דער מדינה פון עשירות אז איך לעב א חיים טובים. עס איז דא א מדינה פון גרויסע עשירים, איינמאל זענען זיך צוזאם געקומען אלע עשירים פון יענע לאנד, יעדער האט זיך בארימט מיט זיין חיים טובים. האב איך זיך אנגערופן: איך לעב א בעסערע חיים טובים פון ענק. וקא ראיה. אויב לעבט איר א חיים טובים העלפט דער מדינה וואס האט א גארטן וואס אין דעם איז געווען פירות

קאטשקע פיס, "ש'מא ש'מה נ'אה? ל'כלוכית ש'מה", פ'רעגט איר רבי י'שמעאל ב'רבי י'וסי ווי הייסט זי? האבן זיי ג'עענטפ'ערט: 'ל'כלוכית', פ'ארש'מירט, "א'מר ל'הן י'פה ק'ורין א'ותה ל'כלוכית ש'היא מ'לוכל'כת מ'מומין", האט רבי י'שמעאל ב'רבי י'וסי ג'עזאגט, קומט אויס אז זי האט א ש'ייגע נאמען, ווייל עס ש'טימט מיט איר אויסז'ען, "ו'ש'רייה", און ער האט איר מ'תיר ג'עווען ה'נ'אה צו ה'אבן פון אים.

עכט איז זי ג'עווען ש'יין

ל'כאורה איז דאס ז'ייער א פ'לא דיגע ג'מרא, איז דאס ד'ען א ש'ייגע נאמען? נאר דער פ'שט איז אזוי, עס איז דא מ'ענטשן וואס פ'ירן זיך צו רופ'ן די ווייב פ'יים נאמען, נאכד'עם ז'ענען דא וואס רופ'ן: "ה'ער נ'אר" אד'ער "ק'ום א'ה'ער" ו'כדו'מה, האט רבי י'שמעאל ב'רבי י'וסי אים ג'עפ'רעגט: "ווי אזוי רופ'סטו ד'יין ווייב?" זאגט ער: "איך רופ' איר 'ל'כלוכית', פ'ארש'מירטע", זאגט אים רבי י'שמעאל ב'רבי י'וסי: "י'פה", פאמ'ת איז זי ש'יין, "ק'ורין א'ותה ל'כלוכית ש'היא מ'לוכל'כת מ'מומין", נאר אז דו רופ'סט איר פ'ארש'מירטע, דו הער'סט נישט אויף צו זאגן פאר ד'יין ווייב: "דו האסט א ר'ינדעכ'יגע קאפ, ד'יין האר זעט אויס ווי א מ'עזעם, דו האסט ר'ינדעכ'יגע אויגן, ד'יינע אויערן ז'ענען ר'יזיג, ד'יין נאז איז פ'ארש'טאפט, ד'יינע ל'יפן ז'ענען אויפ'געב'לאזן, ד'יין האלז איז ק'ורץ, ד'יין בויה איז אויפ'געב'לאזן, דו האסט קאטש'קע פ'יס" - א'ורדאי איז זי מאוס! דאס מ'יינט, עכט איז זי ג'עווען ש'יין, נאר דורך ד'עם וואס ער האט איר ג'ערופ'ן מיט די א'לע מ'יאוס'ע צו'נעמען - איז זי ג'עווארן מאוס.

מ'ען ק'ען פון י'עדן ח'וזק מאכ'ן, מ'ען ק'ען אויף י'עדן ט'רעפ'ן עפ'עס א שפ'עט ווארט, ב'פרט אויף א ווייב, ח'כמינו ז'כרונם ל'ברכה זאגן (פ'בא מ'ציעא נ'ט): "ל'ע ז'לם י'הא אד'ם ז'היר ב'אונ'את אש'תו", מ'ען דארף אכטונג ג'עבן נישט ווי טון די ווייב, "ש'דמ'עתה מ'צויה", ווייל די נאטור ב'יי פ'רויען איז אז זיי וויינען ש'נעלער.

אן אויסנאם אויסגעצייכענטער מלמד

דאס איז וויכטיג פאר מלמדים און לערערנים צו וויסן; מ'ען דארף ז'יין אכטונג ג'עבן נישט ווי צו טון אד'ער חס ושלום פ'ארש'עמען א קינד. א'יינער האט מיר ג'עגעבן א גוטע גרוס אויף א מלמד אין שט'עטל, ער איז דורך ג'עגאנגען ד'עם שטאק פונ'עם ב'נין ה'תלמוד תורה וואו די קל'יינע קינד'ער לער'נען, האט זי ג'עהערט ווי א מלמד פאר'עט זיך מיט א קינד וואס האט א'יינגעמאכט אין די הויזן, דאס איז א זאך וואס אפילו פאר עלט'ערן איז שווער זיך אפצוגעבן מיט ד'עם, דער מלמד האט ג'עזינגען צום קינד מיט ווארעמקייט: "אמ'ת דו ב'יטס א וואוילער אינגל, עס איז גארנישט, דאס ק'ען ג'עש'ען ב'יי י'עדן א'יינעם, האסט ג'עמאכט א טעות, עס גייט נישט ג'עש'ען נאכאמאל", דאס הייסט אן אויסנאם אויסגעצייכענטער מלמד, אנשטאט ער זאל שרייען אויפ'ן קינד ווייסט ער אז דער קינד האט א נשמה; דער קינד כאפט ווי אזוי מ'ען זינגט צו אים.

ווען מ'ען זאגט פאר א מענטש 'ל'כלוכית', - ווערט ער א פ'ארש'מירטער, איז דאך זיכער ווען מ'ען זאגט פאר א מענטש: "דו ב'יטס ש'יין", "דו ב'יטס יא", "דו ק'ענטס יא", - פאקומט ער א זיכערקייט צו ק'ענען מ'צליח ז'יין אין לעבן.

שטיל און פארמאכט

אלעס ווענדט זיך ווי אזוי מ'ען זינגט צום קינד, אז מ'ען זינגט צום קינד: "ב'יטס א וואויל קינד", וועט ער ווערן א וואויל קינד, און אז דו זינגסט: "ל'כלוכית", "האסט א פארשטאפטע נאז", "דו שטינקסט", וועט ער ווערן אזוי השם ירחם. איך ווייס פון א אינגערמאן וואס איז זייער שטיל און פארמאכט, איך האב זיך אלץ ג'עוואונדערט וואס גייט פאר מיט אים, עס איז דאך זייער נישט גוט צו ז'יין אזוי פארמאכט, ווען א מענטש גייט אריבער א שוועריקייט מוז ער האבן א ח'בר מיט וועם צו ר'עדן, האט ער מיר ג'עזאגט פאר ז'יין חתונה: "איך וויל דיר דערצייילן א זאך וואס איך האב נאך פאר

קיינעם נישט דערצייילט", דערצייילט ער מיר, ווען ער איז ג'עווען א קל'יין קינד, אין פת'ה א, האט ער א'יינגעמאכט, דער מלמד האט אים אראפ ג'עצויגן די הויזן און ג'עשטעלט ב'יים ווינקל, ער האט א גאנצן טאג ג'עצעגערט ד'עם קינד, און ג'עזאגט: "קיינער זאל נישט קוקן אויף אים, ער איז אן עקלדיגער אינגל", זייט דעמאלט איז ער פארמאכט, ער האט שוין חתונה געהאט און האט שוין קינדער, און דאס לויפט אים נאכאלץ נאך!

נישט זען קיין חילוק

על'טערן וואס האבן א שטוב מיט קינדער דארפן אסאך בעטן ד'עם א'ייבערשטן זיי זאלן נישט זען קיין חילוק צווישן א'יין קינד אינעם צווייטן, ווי צום ב'יישפיל אז א'יינער איז מער קלוג ו'כדו'מה; מ'ען דארף ז'יין זייער שטארק אין ד'עם. ווייל ווי אזוי דו וועסט זינגען צום קינד אזוי וועט ער ווערן, טרעף אין י'עדן קינד א'יין גוטע גוטע זאך און זינגט דאס א גאנצן טאג צום קינד.

נאר געקוקט אויף אירע גוטע זאכן

ח'כמינו ז'כרונם ל'ברכה ד'ערצייילן (ש'בת נ'ג): "מ'עשה ב'אדם א'חד ש'נשא אש'ה ג'ידמת", עס איז ג'עווען א מ'עשה, א מ'ענטש האט חתונה געהאט מיט א ג'דמת, א פרוי אן הענט, "ולא הפיר בה עד יום מותה", ער האט נישט ג'עוואוסט ב'יו זי איז ג'עשטארבן אז זי איז א פרוי אן הענט, "אמר רב בא וראה כמה פניה אשה זו שלא הפיר בה בעלה", זאגט רב, מן הסתם איז זי ג'עווען זייער צניעות'דיג, זי איז ג'עגאנגען אינגאנצן ארום ג'ענומען מיט א ל'יילעך, אז זי האט זיך ג'עקענט אויסבאהאלטן פון איר מאן ער זאל נישט פאמערקן אז זי האט נישט קיין הענט, "אמר לו רבי חייא זו דרבה ברה", זאגט דער הייליגער רבי חייא: אלע פרויען ז'ענען צניעות'דיג, זי איז נישט ג'עווען עפ'עס מער צניעות'דיג, "אלא כמה צנוע אדם זה שלא הפיר באש'תו", דער מענטש האט ג'עמוזט ז'יין זייער אן א'ידעלער מענטש, אז ער זאל נישט קוקן אויף ז'יין ווייב.

ל'כאורה איז דאס א פלא דיגע גמרא, ווי אזוי ק'ען ז'יין א מענטש זאל נישט זען און וויסן אז ז'יין ווייב האט נישט קיין הענט, נאר פ'שט איז, זי האט יא געהאט הענט און ער האט ג'עזען אירע הענט, אירע הענט האבן זיך ג'עקענט ריקן, נאר זי האט נישט ג'עמאכט און ג'עטון, זי איז נישט ג'עווען קיין באלעבאסטע, איז דער איד ג'עווען מו'דא דיג א'יידל אז איר גאנץ לעבן האט ער נישט ג'עכאפט אז עפ'עס טויג נישט מיט איר, ער האט נישט ג'עקוקט אויף אירע חסרונות, ער האט נאר ג'עקוקט אויף אירע גוטע זאכן און דאס אויפ'געהויבן און אויסג'ערימט.

ווילאנג א מענטש ר'עדט צ'בירות און קוקט צ'בירות האט ער נישט קיין טעם אין לעבן, די גאנצע לעבן איז אים נמאס, מ'ען שפירט א טעם נבלה, אז מ'ען ר'ייניגט זיך פון נ'יאוף הייבט מ'ען אן צו שפירן א טעם אין לעבן, א טעם אין חתונה האבן, א טעם אין אהיים גיין, א טעם אין א שבת'דיגע סעודה, צו זיך און ר'עדן צו די קינדער פונ'עם א'ייבערשטן, און ד'ערצייילן ש'יינע זאכן פאר זיי.

ווי אזוי ק'ען מ'ען זיך רייניגן?

דער א'ייבערשטער זאל העלפ'ן מיר זאלן זיך ק'ענען רייניגן פון אלע שלעכטס; ווי אזוי ק'ען מ'ען זיך רייניגן פון נ'יאוף? דורך תפילה ו'התבודדות, אזוי ווי מ'ען זעט אין די מ'עשה פונ'עם בעל תפילה (ס'פורי מ'שיות, מ'עשה יב) אז דער בעל תפילה האט ג'עקענט רייניגן אלע פתות מענטשן וואס דער רבי ר'עכנט אויס, ווי נ'יאוף, ר'ציחה, פ'בוד וכו', דורך די עצה פון תפילה ו'התבודדות, דורך ר'עדן צום א'ייבערשטן.

דער א'ייבערשטער זאל העלפ'ן מיר זאלן פאלגן ד'עם רבי'ן, וועלן מיר האבן א טעם, א חיות אין לעבן, מיר וועלן לעבן א חיים טובים, אמן.

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370